Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sabbato in Ramispalmaru[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

cũ deueniſſet ad aures romanoꝝ: cõmouit eos vt exenteraret iudeos q̄s captiuos habebãt ⁊ eſtimabãt gẽmas in ventre habere: quare vna nocte duoꝝ milium patefacta ſũt viſcera. Sexto qꝛ multi formoſi iuuenes in via: in plateis publicis ⁊ domibꝫ fame afflicti ſubita morte cadebãt. Septimo qꝛ inuente ſũt mulieres q̄ ꝓprios filios comederũt. O quot erãt ibi lamẽta: quot gemitus ⁊ ſuſpiria. Clauſerat quippe eis deus venam miſc̄die ſue. Tandẽ poſt bienniũ capta eſt ciuitas: ⁊ in predam data: ⁊ muri ⁊ edificia q̄libet: ſolo eq̄ta. Et vt ioſephꝰ refert vndecies centena milia iudeoꝝ fame ⁊ gladio perierũt. Et nonaginta ſeptẽmilia venditi fuerũt. xxx. ꝓ vno denario. O popule chriſtiane time ⁊ tu. Caue ne ꝓpter obſtinationẽ tuam veniat in te ira dei. Vocat te dñs multipliciter vel cõminať: ⁊ tu in dies durior ⁊ peior efficeris. Nũc regnant ſpurciſſima vicia carnis: blaſphemie dei periuria mẽdacia: iniuſticie: fraudes: violẽtie: pauperũ oppreſſiões: odia: ⁊ inuidie ⁊c̄. huiuſmõi. Noli ꝯtẽnere: time ne ꝓpinqua ſit ira dei. Recordare ꝙ ꝓpter inundantiã petc̄rum ad exterminationẽ impioꝝ imiſit dominꝰ diluuiũ vt pꝫ Gen̄. vj. Itẽ qñ aggrauatũ eſt peccatũ ſodomoꝝ pluit dñs ignẽ ⁊ ſulphurem. ⁊c̄. vt habeť Gen̄. xix. Item qñ multiplicata ſũt ⁊ aggrauata peccata chananeoꝝ p̄cepit dñs filijs iſrael vt eos exterminarẽt: ⁊ qꝛ aliq̄bꝰ pepcerũt: a dño ſũt increpati. vt habeť Joſue. xj. Itẽ poſt q̄ dñs diu ſuſtinuit pctã filioꝝ iſrael poſt q̄ cõplete ſť iniq̄tates eoꝝ: eiecit eos dñs trãſferens ad exteriores natiões. Primo decẽ tribus ſicut legiť. iiij. Regũ. xvij ⁊ poſtea duas alias: poſt annos aũt ſeptuaginta ipi regnũ irrecupabiliter amiſerunt. Qđ ergo verebanť accidit eis. Sic etiã exterminata ſunt regna chaldeoꝝ medorũ: ⁊ perſaꝝ: necnõ ⁊ grecoꝝ: q̄ oĩa ꝓpť iniquitates ſuas ad nihilũ ſunt redacta. Ex quibus omnibus patet quoniã multiplicatio ⁊ aggrauatio: ⁊ cõtinuatio peccatorũ ſignũ eſt propinquitatis ire dei. Timete ergo ⁊ cõuertimini o peccatores quoniam vt dicitur Eccleſiaſt. v. In peccatores reſpicit ira dei.

Tertius articulꝰ. Audiſtis ⁊c̄. Cauete ne ſitis de numero ſtultorũ cũ iudeis qui plus tẽporalia q̄ eterna: plus terrena q̄ celeſtia cogitauerunt. ideo totum amiſerunt. Attendite ꝙ iura dicunt Publica vtilitas preferenda eſt p̄uate. vij q. j. Scias. Extra de poſtu. prelato. bone memorie. ff. ꝓ ſocio actiõe. §. labeo. ⁊. C. de caducꝫ tollẽ. l. vna. §. penultimo Publica autẽ vtilitas eſt ſpiritualis vtilitas: qꝛ ad omnes bonos ſpectat. Nõne fatuũ diceretis illũ q̄ plus timeret ꝑdere denariũ q̄ centũ florenos ⁊ plus ꝓ denario plũ beo laboraret q̄ ꝓ mille aureis. Expone ⁊ applica notando illud. pſ. Filij hoĩm vſq̄quo graui corde. ⁊c̄.

Sabbato in Ramiſpalmarũ.

Ecce aſcen. ⁊c̄. Dixerũt impij ad inuicem. Venite cogitemꝰ cõtra iuſtũ cogitatiões. Hiere. xviij. Tales non ſũt q̄ aſcenſuri ſũt hieroſolymã. Eſt aũt notandũ ꝙ in hac lectiõe hieremias erat figura ſaluatoris. Vñ que ibi dicunť p̄ncipaliter ſũt intelligenda de dño: cuiꝰ paſſionẽ nũc meditari debemꝰ: quõ vicꝫ ipij ꝯ eũ cogitauerũt. Ubi ſũt tria cõſiderãda. Primũ Judeoꝝ malicia qꝛ dixerũt adiuicẽ Venite cogitemꝰ ⁊c̄. vſq̄ ĩmo eiꝰ. Scđm ē Saluatoris inocentia: ibi attende dñe ad me ⁊c̄. vſq̄ ab eis. Tertiũ eſt diuina iuſticia ibi: ꝓpterea da filios eorũ in famẽ ⁊c̄. Et hec cõpleta ſunt in deſtructiõe ciuitatis hieruſalẽ ꝑ titũ ⁊ veſpaſianũ facta.

Ecce. ⁊c̄.

Primꝰ articulꝰ. An magis ꝯgruum fuerit genꝰ hũanũ reparari ꝑ viã ſatiſfactiõis q̄ ꝑ aliã viam. Q, nõ. Dimittere pctm̃ abſq̄ ſatiſfactiõe maioris ē miſericordie. Cõtra. Illa via eſt magis conueniens in qua magis ſeruať ordo iuſticie Rñdet Bon̄. in. iij. diſ. xx. Hoc fuit magiſ cõgruũ: ⁊ ex parte dei: ⁊ ex pte nr̃i. Ex pte inq̄ dei qꝛ vniuerſe vie dñi miſc̄dia ⁊ veritas ⁊ ideo debẽt ꝯcurrere in reparatiõe generis hũani q̄ ē excellẽtiſſima viaꝝ di. Jo

decēs fuit vt deꝰ ab hoīe ſatiſfactionē exi-
geret: ⁊ ſi homo nō poſſet tūc diuina miſe-
ricordia ſubueniret dando mediatorē. Si
eīn oino deus culpā dimiſiſſet nō exigen-
do ſatiſfactionē: nō manifeſtaret dei iuſti-
cia. Si autē oino vindictā: exegiſſet nō di-
mittēdo culpā: nō māifeſtaret eiꝰ miſcḋia
Cōgruebat etiā ex pte nr̄i: qꝛ repatio nr̄a
ad hoc erat vt nos reduceret a culpa ad
iuſticiā. Sicut ergo cū hō peccauit deū in
honorauit: ſic cū redit a culpa ad iuſticiā:
decēs eſt vt honoret deū ſuſtinendo pe-
nā. Ex dictis ergo pꝫ ꝙ in reparatōe hu
mani gn̄is fuit maxima iuſticia: exigendo
tante ſatiſfactiōis preciū: ⁊ maxima beni-
gnitas tradēdo vnigenitū filiū ſuū. Hoc
boū. ¶ Pro fūdamēto. Ad regē ſpectat iu
ſticiā ſeruare in regno ſuo: vt di. Ariſt. v.
pol. Voluit ergo dn̄s ſeruare iuſticiā in
nr̄a reparatiōe exigendo grauē emēdam
ſed ⁊ maximā exhibuit miſcḋiam qꝛ ipſe
met hanc emēdā ſoluere voluit. Vn̄ in li-
bello de ɔtēptu mūdi. Qḋ non debebat
ſoluēs ita fons pietatis ſuccurrit nobis
mortali peſte grauatis. Pōdera nr̄a ferēs
penitus nos exonerauit. Cū ergo q̄ritur.
An magꝭ ɔgruū ⁊c̄. Dic rn̄. vt̄s. Ex qua
ɔclude q̄nta ſit nobis oñſa dī benignitas
in nr̄a redēptiōe Jō Chryſo. Nō eſt aliḋ
ꝑpter quod magis deo agere gr̄as debea
mus ꝙ ꝑpter mortē eiꝰ. O pctōres ingra
ti auari: iuidi: ⁊c̄. hmōi. Quid dicturi eſtꝭ
corā dn̄o qui ꝑ vobis mortuꝰ eſt: ⁊ tā mul
tipliciter eū ɔtēnitis doctrinā eiꝰ abijciē-
tes. Et vn̄ hoc: qꝛ ꝓprie voluntati dediti
eſtis: vanis conſolatiōibus: ⁊ terrenis di
uitijs adherentes. Nā teſte iacobo. Ja.
iiij. Amicicia huiꝰ mūdi inimica eſt deo.
¶ Figura. Jo. vj. in euangelio hodierno.
Cū chr̄s in capharnaū de ſacramēto cor
poris ſui (quod eſt ſue paſſiōis recordati
uū) predicaret: multi ex diſcipulis abierūt
retro dicentes. Durus eſt hic ſmo. Spi-
ritualiter capharnaū interpretat̄ ager pin
guedinis: aut villa ɔſolatiōis. His quip
pe qui diuitijs impinguant̄ ⁊ vanis gau-
dijs implent̄: durꝰ eſt chr̄i ſermo. Nā cuꝫ
eo pati dedignāt̄ ⁊ ſic retro abeūt. Deut.
xxxij. Incraſſatus: impinguatus: dilata-
tus dereliq̄t deū factorē ſuū ⁊c̄.

Secundꝰ articulus. In euangelio qḋ
ſcribitur. Jo. vj. de neceſſaria et fructuoſa
eucharistie receptiōe tria ſūt ɔtēplanda.

¶ Primū: fructuoſe ſūptōis ꝓpoſitio.

¶ Scḋm ꝓpoſitiōis ratio.

¶ Tertiū ratiōis declaratio.

Primū igit̄. Cū dicit Amē amen dico
vobis. Niſi māducaueritis carnē filij ho-
minis et biberitis eiꝰ ſanguinē: nō habe-
bitis vitam in vobis. Nemo eīn habet vi
tā ſpūalē niſi per fideꝫ charitate formatā
ꝑ quā ſpūaliter manducatur caro chriſti.
Augꝰ. Hūc itaqꝫ cibū: ſocietatē vult in-
telligi corporis ⁊ mēbrorum ſuorum: qḋ eſt ec-
cleſia in ꝑdeſtinatis vocatis ⁊ iuſtificatis
⁊ glorificatis. Et ꝓ maiori declaratione
addit di. Qui manducat meā carnē ⁊ bi-
bit meū ſanguinē habet vitam eternā ⁊c̄.
Augꝰ. Res ipſa cuius ſacramentū eſt: oī
homini eſt ad vitam: nulli ad exitiū qui-
cūqꝫ eius particeps fuerit. Ne autē puta-
rent in iſto cibo ſic ꝓmitti vitam eternaꝫ:
vt q̄ eum ſumerent: iā nec corpore morerē
tur: ſubiūgit di. Et ego reſuſcitabo eū i no
uiſſimo die. ¶ Scḋm eſt ꝓpoſitionis ra-
tio cū di. Caro mea vere eſt cibus ⁊ ſan-
guis meus ⁊c̄. Hec eīn ē ratio quare dat
⁊ cōſeruat vitā. Chryſo. Hoc dicit vt non
exiſtimēt parabolā eē ſed ſciant qm̄ omni
no oportet manducare corpꝰ chriſti. Aut
vult docere ꝙ verus cibus eſt qui ſaluat
animā. Sequitur. Qui manducat meam
carnē: ⁊ bibit meū ſanguinē: in me manet
⁊ ego in illo. Jō ille habet: qꝛ chr̄s eſt vita
noſtra. C. iij. Augꝰ. Hoc eſt ergo man-
ducare illam eſcam: ⁊ illū bibere potū: in
chriſto manere: ⁊ chr̄m manentē in ſe ha-
bere ⁊c̄. Sicut miſit me pr̄ viuēs: ⁊ ego vi
uo ꝓpter patrē: ⁊ q̄ manducat me ⁊ ipſe vi
uet ꝓpter me. q. d. Etſi nō habet vitā ex ſe
tn̄ ego ero ſibi cā vite. Chryſoſt. quaſi di.
qꝛ ego viuo: manifeſtū ē ꝙ ipſe viuet. Qḋ
intelligendū eſt nō de vita ſimpliciter: ſꝫ
de approbata. Etēm infideles viuūt: non
manducantes de carne iſta. Sequit̄. Hic
eſt panis qui de celo deſcendit: ſcꝫ per hu
manitatis aſſumptionē. Non ſicut man-
ducauerūt patres veſtri manna ⁊ mortui
ſunt: qui manducat hunc panem viuet in
eternū. Beda. Vt oſtenderet diſtantiam
vmbre ⁊ lucis: typi ⁊ veritatis: ſubiunxit
Nō ſicut manducauerūt pr̄es veſtri. ⁊c̄.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Plus em̄ poteſt ꝓ vitas in veritatem ſcʒ in verā ſpūalē vitā ꝙ̄ figura in corporalem.

¶ Tertiū eſt rōnis poſite explicatio. Qr qbuſdā nō bn̄ intelligētib⁹ ea q̄ ſupra ſūt dicta: explicauit ꝛ declarauit ꝟboꝝ ſententiā: Multi em̄ audiētes q̄ dicta ſūt: dixerunt. Durus eſt hic ſermo: et quis pōt eū audire: Chryſo. Dur⁹. i. difficile ſuſceptibilis. ſm̄ Augu. Hoc dn̄s diſpenſatiue ꝑmiſit: vt bene docentib⁹ cauſam patiētie cōtra malignantes: coꝝ dictis detrahentes preberet. Sciens autē ieſus apud ſe ꝙ murmurabāt de hoc diſcipuli eius: dixit eis. Hoc vos ſcandalizat. Si ergo videritis filiū hois aſcendentē vbi erat prius. Aug⁹. Sic apud ſe iſta dixerūt: vt ab illo non audirent: ſed qui eos nouerat in ſeipſis: apud ſeipſum illos audiebat. Jō dicitur Sciens aūt ieſus apud ſe. Chryſ. Erat hoc deitatꝭ ſue ſignū occulta in mediū ferre. Vn̄ ſequitur. Si ergo vi. fi. ho. aſcen. vbi erat prius. ſupple quid diceꝭ: q. d. Si crederetis qm̄ fili⁹ hois de celo deſcendit ꝛ illuc aſcēdit facile attendere- tis his que dicunt. Sequit. Spūs ē q̄ viuificat: ca. aūt nō prodeſt ꝙc̄ꝙ. Chryſo. q. d. Spūaliter oportet ea que dicta ſūt audiri. Qui autē carnaliter audit nihil proficit. Aug⁹. Caro nō prodeſt ꝙc̄ꝙ. Sed quō illi intellexerūt carnē: ſupple: ſic intellexerūt quō in macello venditur. Sequit. Verba que locutus ſum vob ſpiritus et vita ſunt. Chryſo. i. ſpūalia nihil habentia carnale. Sed ſunt quidā ex vobis qui non credunt. Sciebat em̄ ab initio ieſus qui eſſent credentes ꝛc̄. Et deinde cauſaʒ exprimit quare nō credunt di. Propterea dixi vobis: qꝛ nemo pōt venire ad me niſi ſit ei datū a patre meo. Et ex hoc multi diſcipuloꝝ ei⁹ abierūt retrorſum: ꝛ iā nō cū illo ambulabant. Aug⁹. Abierūt ergo nō pauci ſʒ multi poſt ſathanā. Sequit. Dixit ergo ih̄s ad duodeci. Nūq̄d ꝛ vos vultꝭ abire Beda. Sciebat an vellēt abire: ſʒ tn̄ eos interrogauit vt fides eoꝝ mōſtraret ꝛ alijs imitāda ꝓponeret. Sic aūt dt Chryſo. Petrus fratꝝ amator ꝑ toto rn̄det collegio di. Dn̄e ad quem ibimus: Chry. Verbū h̄ eſt mīte amicicie oſtēſiuū Et ſubdit. Verba vite eterne habes ꝛ nos credim⁹ ꝛ cognouimus: qꝛ tu es xp̄s filius dei viui. Chryſo. i. quia vita eterna tu es: ꝛ nō das in ſanguine ꝛ carne tua niſi quod es. Reſpōdit eis ieſus. Nōne duodecim vos elegi: ꝛ vn⁹ ex vobis diabol⁹ eſt: Ibi ſm̄ Grego. membrū cenſetur nomine capitis. Beda. Ad aliud vndecim elegi: ꝛ ad aliud vnū. Vndecim: vt in apoſtolica dignitate perſonarent: vnū vt predicationis eius officiū ſalutē operaretur humani generis. Aug⁹. Sicut ei iniqui male vtuntur bonis opib⁹ dei: ſic eis de⁹ bene vtitur malis operib⁹ hominū. Quid iuda peius: ſed malo eius bn̄ vſus eſt dominus. Chryſo. Conſidera chriſti ſapientiā / neꝙ̄ ipſum iudā manifeſtū fecit / ne inuerecūdū faciat: neꝙ̄ enim latere ꝑmiſit ne exiſtimans ſē latere ſine timore operaretur. Attendite o peccatores his que dicta ſūt ꝛ cauete ne ſitis ſimiles iudeis incredulis: ſed ſimpliciter credite cū petro ꝛ alijs. Nec dubitetis quin hoc chriſto ſit gratiſſimū ꝙ corp⁹ eius recipiatis. Exemplū narrat ceſarius ꝙ femina quedā deuota ardentiſſime deſiderans cōicare: humiliter a ſacerdote euchariſtiā poſtulauit: a quo repulſam paſſa eſt dicēte illo. Laicas feminas nō ſic ꝑ libito cōicare debere ſed tp̄e ſtatuto. Que fleuit ꝛ ingemuit. Cui⁹ ardorem ſūmus ſacerdos chriſtus attendens nō diu paſſus eſt eam fraudari a deſiderio ſuo. Eadem enim nocte in ſtratu ſuo iacens cū vigilaret ꝛ orationi vacaret adeſt chriſtus: qui multo ſplendore pyxidem in qua corpus dn̄i in eccleſia recondi ſolebat proprijs manibus portans. Erat ꝙ̄ circa eū frangrantia miri odoris ꝛ multitudo angeloꝝ. Cūꝙ̄ mulier ſtuperet: ait dn̄s. Quia ter ſacerdos corpus meū negauit: ego manibus meis te cōicabo: qd̄ et fecit ꝛ receſſit. Et vos igitur oēs parate conſcientiā vt cū deuotiōe ſumatis euchariſtiam quoniam ipſe dixit. Ego ſum panis viuus.

Tertius articul⁹. Audiſtis. ꝛc̄. Et h̄ mandat dn̄s vt corpus ſuū manducemus ꝛ ſic vitam habeamus. Si ergo vita careamus: nō per eū ſtat quia cibum vite nobis tribuit. Audite quid lex dicit. Si culpa ſua q̄s eget: indignū eſt ei ſubuenire. ff. depoſiti. bona fides. ar. optimū ad

hoc.lxxx.vi. Non ſatis. Audite. Si rex
alicui mandaret: veni mecū ad prandiuz
ꝛ dabo tibi centū marchas auri: ſi nō ve⁄⁄
neris morte punieris. An recuſaret ire:
Certe nō. Q, ſi forte recuſet: nonne indi⁄⁄
gnus eſt beneficijs regis ꝛ dignus puni⁄⁄
tione: Expone ꝛ appplica notando illud
Deuter. viij. Peribitis ſi inobedientes
fueritis.

Dnica in Ramiſpalmaꝝ Mane ſermo.

Ecce aſcēdimus ꝛc̄. Hoc ſentite in vi
bis qđ ꝛ in chr̄o ieſu. Phil.
ij. Hoc faciunt qui aſcenſuri ſūt hieroſoly
mā. Eſt autē notāda differentia inter co
gitare: intelligere: ꝛ ſentire de chr̄o ieſu.
Nam etſi mltoꝝ eſt ſupficialiter cogitare
quod ē in chr̄o ieſu: paucoꝝ tn̄ eſt pfunde
rimari ꝛ intelligere. ſꝫ pauciſſimoꝝ omni
no ē id ſentire. Id em̄ tantūmodo ē mētꝫ
p charitatꝫ ardorē in chr̄m transformate.
Qꝫ q̄dē patere poteſt exēplo. Nā ſi audie
res vl' videres aliquem cruciari qui nullo
mō attinet ad te: potes q̄dē penam eiꝰ co⁄⁄
gitare ꝛ intelligere: non tamē cordialiter
ſentis. Ad qđ vt dicit btūs Bonauē. in q̄
dam opuſculo cōſiderare debem⁹. Quis
q̄lis. ꝛ quantus eſt q̄ paſſus eſt pro nobis
Quis: videlicet vnigenitus dei filius
creator oim creaturaꝝ: ꝛ domin⁹ āgeloꝝ
Qualis: vcꝫ innocētiſſim⁹ mitiſſim⁹ ꝛ be
nigniſſimus. Quātus: vcꝫ potentiſſim⁹.
eternus atqꝫ immēſus. Ipſe ſiqdem qui
caput ē oim bonoꝝ. Ephe. j. Ipſum de⁄⁄
dit caput ſup oēm eccliam que eſt corpus
ipſius. Vnde notandū ꝙ in corpore natu
rali tāta eſt colligātia iter caput ꝛ mēbra
ꝓpē ſanitatē vite quā mēbra recipiūt a ca
pite: ꝙ caput neqt aliqd pati tam paruuꝫ
malū qn oia mēbra cōpatiātur illi. Iuxta
illud Cū caput infirmaꝛ cetera mēbra do
lēt. Etſi cōtingat aliqđ mēbrū nō ſentire
dolorē capitis: ſignū ē ꝙ ē mēbrū mortuū
aut paralyticū. Signū ē ḡ ꝙ mēbra chr̄i
nō ſum⁹ ſi eius dolores nō ſentim⁹ Bern̄
Nō eſt de corpore q̄ non dolet cū capite.
Ecce. ꝛc̄.

Prim⁹ articl's. An modus ille hūans
reparatōis p Chriſti paſſionē fuerit acce⁄⁄
ptiſſimus: Qꝫ nō. Hoc em̄ fuit op⁹ maxi⁄⁄
me crudelitatis cū chr̄s eſſet iuſtiſſimus
Cōtra. debitū mortꝫ: nullo modo cōue
niētius ſoluitur q̄ꝫ per mortē gratuitam.
Rn̄det Bonauē. in. iij. di. xx. Iſte mo⁄⁄
dus ſup ceteros fuit deo acceptiſſim⁹ Tū
qꝛ fuit ad placādum deuꝫ cōueniētiſſim⁹
Quis em̄ cōuenienti⁹ placare deū poſſet
q̄ꝫ eius vnigenitus innocētiſſim⁹. factus
obediens vſqꝫ ad mortē: Certe nullus: p̄
ſertim ꝯſiderata dignitate perſone ꝛ eius
excellētiſſima charitate Tū qꝛ ad curādū
morbū cōgruētiſſimus. Prim⁹ em̄ homo
peccauit p ſuperbiā: gulam ꝛ inobediētiā
Voluit em̄ aſſimilari deo p ſcie ſublimita
tem: guſtare fructus ſuauitatē ꝛ tranſgre
di diuini p̄cepti equitatē. Curatio āt ha⁄⁄
bet fieri per ꝯtrariū. ideo modus iſte fuit
cōueniētiſſim⁹ p humilitatē: auſteritatē: et
diuine volūtatis impletionē ꝛ obediētiaꝫ
Phil. ij. Hūiliauit ſemetipſuꝫ. Tū qꝛ ad
vincendum aduerſariū prudentiſſimus.
Decentiſſimuꝫ enim fuit vt chriſtus ſua
prudentia ſuperaret diabolū: ſicut diabo⁄⁄
lus ſua aſtutia ſuperauerat hominē. Vn̄
Aug⁹. x. de trini. Quid fecit redemptor
noſter captiuatori noſtro: tetendit ei mu⁄⁄
ſcipulā: ſcꝫ crucem: poſuitqꝫ in ea quaſi
eſcam ſanguinem ſuū. Tum quia fuit ad
attrahendū genus humanum efficaciſſi⁄⁄
mus. Quid enim efficacius hominem ad
amorē dei attrahere potuit q̄ꝫ pro eo ſu⁄⁄
ſtinere crucis patibulum. Ideo dicebat
Joan. xij. Ego ſi exaltatus fuero a terra
omnia traham ad meipſum: ſcꝫ per amo⁄⁄
rem. Hoc Bonauen̄. Pro fundamen⁄⁄
to. Opera pietatis ſunt maxime deo gra
ta. Ouidius libro faſtoꝝ. Noſtra deo
pietas pro munere diuite grata eſt. Paſ⁄⁄
ſio autem chriſti: opus eſt maxime pieta⁄⁄
tis. Et certe multum eſt conſiderandum
q̄ꝫ pio animo chriſtus pro nobis mortu⁹
eſt. Tullius in libro de officijs. Quo q̄ſqꝫ
animo: ſtudio: aut beniuolētia quid fecerit